

P Á S K Á N D I G É Z A

Megváltottam, Uram

*Megváltottam, Uram
Nem találkoztunk rég, rég
Két Osztálytárs a Transzcendens
Érettségi Találkozón
Megváltottam, Uram
Már, ha adsz, nem örvendek önfeledten
Csak azt suttogom
„K i n e k j ó, ha adsz
Nékem vagy Neked —
S mi célod véle —
Mit akarsz titokban —
Megváltottam, Uram”*

Újabb tanítómese dilemmával

*Kislányommal sétálunk egy völgyi réten. (Tohonya völgye.)
Gyufaskatulyába pillangót, bogarat gyűjtene.
„Csak döglöttet szedhetsz föl, egyet sem
ölünk meg.” Rábólint. Nékem jólesik az összhang.
Bandukolunk. Gyönyörű pillangót lát,
s így sóhajt föl: „Ó bár döglött lenne!”
Lámcsak köztünk e harmóniában
vad dilemma hegyezte körmeit:
hagytam volna pillangót ölni s akkor
most nem kívánná forrón a halálát?
Vagy:
ne hagyjam s így a halált
hő vágyává teszem?*

Különvélemény

*Ki akarta e különvéleményt? Csak tán nem Jámbor Atyám
vagy az Árokszéli Madonna?*

*Ki akarta e különvéleményt? Világeszmébe sose mártott
Világszervezet? A Szent Nyuszi? Az Áhítatos Róka?*

Nézz tükörbe te nyolcvanhét kiló!

Csont, hús, ideg különvéleménye.

*Ne mulaszd el a tükör-szembesítés vissza-nem-térő
alkalmait! Hol tükröd nem lesz, hol arcod hiányzik.*

*Nem tehetsz úgy, mint bármely filmszillag, ki egy Stuartot játszik,
s a forgatáson hóhérbárd előtt*

bájjal szól a morcogó bakónak:

*„Meg se fésülködtem, Pistikém! Egy pillanat!” — s máris a bárdnak
fényes lapjába pillant gyöngéden: haját igazítja.*

Nem, te nem tehetsz így,

bár a Keretnélküli Tükrök szaporodnak.

De kihalnak az Elegáns Bakók.

És merre jár a Nagyvonalú Hóhér?

S a Méltó Áldozatok nemkevésbé.

Hát nézz tükörbe, amíg még lehet.

*Látod, a homlok nyugalmas, de ágaskodik hajad:
egy-két hajszál különvéleménye.*

*Szívedről érzed: szálldosna éppen,
de járásodból medvére telik.*

*Fehér vásznon szemed átszívárog
egy bőr felé, de jaj most felszipog
az orr — a különvéleménye.*

*És így megy ez. S ha majd hull a rög
deszkára — az egyik göröngy*

*— mint aki meggondolta — verem szélére
pattan. És nem minden féreg tülekedik majd
agyad felé, egy-egy a tyúkszemed felé tart.*

*És nem minden deszkaszál lesz szemednek börtöne;
nézd, a z görcsét jótékonyan kidobja,*

*hogy láss egy kis lyukon át,
s kiabálhasd a Földalatt Sötét Matrózaként
Kolumbusz s tenger nélkül is: Föld! Föld!*

*Nézz a tükörbe, amíg még lehet,
még arcod is van, s a tükör kerek.*